

NÉT VĂN HÓA CỦA NGƯỜI PHỤ NỮ HÀ NỘI XƯA VÀ NAY

TRẦN THỊ THU NHUNG

Tóm tắt: Hà Nội đang tiến tới kỷ niệm một ngàn năm tuổi. Hà Nội trong mắt người dân Việt Nam và thế giới là mảnh đất kinh kỳ, nơi đó có những người con gái thanh lịch tinh tế và đằm thắm, dịu dàng. Văn hóa người phụ nữ Hà Nội đã có sự biến đổi theo thời gian. Bài viết tập trung vào nét văn hóa ăn mặc, phong cách ứng xử trong gia đình và cộng đồng của người phụ nữ Hà Nội xưa và nay. Thông qua sự biến đổi về văn hóa ấy, hơn bao giờ hết, người phụ nữ Hà Nội cần kế thừa nét văn hóa truyền thống của người Hà Nội xưa và phát huy nét văn hóa mới phù hợp với thời đại hôm nay.

“Chẳng thom cũng thể hoa nhài

Dẫu không thanh lịch cũng người Tràng An”

Sinh ra và lớn lên ở Hà Nội, ai cũng luôn tự hào về cái gốc người Hà Thành của mình. Chẳng phải tự nhiên mà người ta lấy Tràng An để chỉ địa danh thủ đô Hà Nội thân yêu. Cái tên Tràng An là một địa danh của Trung Quốc xưa kia, gắn với một kinh đô thanh lịch, hào hoa, phồn thịnh. Ở xứ Tràng An-Hà Nội không chỉ có nét đẹp lộng lẫy, hào hoa mà ẩn chứa trong đó cả nét đẹp dịu hiền, man mác, nhẹ nhàng mà sâu lắng. Hai câu thơ trên càng có giá trị và ý nghĩa hơn khi diễn tả về vẻ đẹp của người phụ nữ Hà Nội. Nói đến phụ nữ, chúng ta thấy phụ nữ Việt Nam trên mọi miền Tổ quốc đều có nét đẹp riêng. Mỗi vùng quê đều có những người phụ nữ đẹp, họ nổi tiếng với nét đoan trang, đôn hậu, chịu thương, chịu khó mà lịch thiệp. Nhưng nói đến phụ nữ Hà Nội, chúng ta càng thấy rõ điều đó hơn, nó như được nhân lên với nhiều hình ảnh trong quá khứ và hiện tại. Điều này đã ăn sâu vào tiềm thức những người đã đến Hà Nội, đã từng tiếp xúc với người con gái Hà Thành Thăng Long. Nhắc tới vẻ đẹp của người Hà Nội, dường như ngày nay người ta thường hoài cổ về cái đẹp của người con gái Hà Thành xưa kia. Hình ảnh về người phụ nữ Việt Nam nói chung và người phụ nữ Hà Nội nói riêng xưa kia được đánh giá trên nhiều mặt.

Một thương tóc bỏ đuôi gà

Hai thương ăn nói mặn mà có duyên

Ba thương má lúm đồng tiền

Bốn thương răng nhánh hạt huyền kém thua

Năm thương cổ yếm đeo bùa

Sáu thương nón thượng quai tua dịu dàng

Bảy thương nét ở khôn ngoan

Tám thương ăn nói lại càng thêm xinh.

(Ca dao)

Trong giai đoạn hiện nay, trong bối cảnh của xứ kinh kỳ, ngoài những biểu hiện văn hóa lối sống, thiếu thẩm mỹ, nhiều người con gái Hà Nội vẫn luôn giữ được nét đẹp riêng.

Trước tiên nói đến văn hóa ăn mặc của người phụ nữ Hà Nội xưa kia. Trong những câu chuyện kể, những tác phẩm văn thơ, những nguồn tư liệu quý, chúng ta bắt gặp những người phụ nữ Hà Nội có cách ăn mặc thật nhẹ nhàng kín đáo. Đơn giản mà lịch thiệp, không lòe loẹt mà ấn tượng. Ngày xưa, phụ nữ Hà Nội ăn mặc rất kín đáo. Nếu áo thường là áo dài vạt, nếu có xẻ tà cũng không để hở làn da bên trong. Mầu vải thường nhã nhặn, chất vải kín đáo mà không kém phần mềm mại. Khi ra đường hay tiếp khách, người phụ nữ thường phải mặc áo dài tay thể hiện sự lịch thiệp, tinh tế. Nếu có mặc váy thì váy thường dài đến gót chân. Nhưng phụ nữ Hà Nội ngày nay lại khác. Vì có điều kiện sống tốt hơn nên họ có điều kiện được thể hiện gu thẩm mỹ của mình với nhiều “cung bậc” và mầu sắc phong phú. Người phụ nữ Hà Nội ngày nay thường mặc những bộ đồ sao cho lộ tả được vẻ đẹp của mình. Quần áo thường nhấn đến các đường cong của cơ thể. Mầu sắc thường lấy các gam mầu sắc sỡ để gây ấn tượng. Đi ngoài đường phố Hà Nội, trong cái gió heo may, chúng ta cũng không thể không thấy nao lòng trước một người phụ nữ đẹp hiện đại ăn mặc hợp thời trang. Tuy nhiên, nhiều phụ nữ lại quá lạm dụng cái “hiện đại” trong cách ăn mặc của mình. Cũng là áo xẻ tà nhưng lại cố tình xẻ sâu, thậm chí có nhiều chiếc quần mặc còn “bỏ trí” khoét đôi chỗ để thể hiện cá tính. Tưởng là ấn tượng, biết đâu đây chính là sự lối sống học đòi thiếu thẩm mỹ, làm mất đi hình ảnh tinh tế của người phụ nữ Hà Nội. Nói riêng đến cái áo dài truyền thống của Việt Nam. Người con gái Hà Nội khi mặc nó sẽ đẹp hơn bất cứ một người phụ nữ nào khác vì ở đó chứa đựng nét duyên thầm khó nói. Trước kia, tà áo dài thường dài đến mắt cá chân, chất vải may thường mềm mại, nhưng kín đáo, ít mầu sắc sặc sỡ. Nó tạo nên nét đẹp dịu hiền, tao nhã của người con gái Hà Thành. Nhưng ngày nay, không chỉ riêng ở Hà Nội, chiếc áo dài đã được cách tân cho phù hợp với thời đại. Nhiều mầu sắc, nhiều họa tiết, nhiều chất vải đã được đưa vào để thể hiện nét đẹp của chiếc áo dài. Tuy nhiên, chúng ta cũng thấy chạnh lòng khi bắt gặp nhiều phụ nữ Hà Nội, đặc biệt là nhiều thiếu nữ mặc những chiếc áo dài thiếu tính thẩm mỹ. Nhiều chiếc áo dài “voan kính” trong suốt, có thể nhìn thấu bên trong, hay nhiều chiếc cổ áo dài ba phân được thay vào là cổ hở, cổ trễ, thiếu đi tính trang nhã, kín đáo của người phụ nữ Hà Nội. Ngoài đường phố Hà Nội giờ đã xuất hiện nhiều hơn những quần soóc, áo hai dây. Nhiều phụ nữ thậm chí tiếp khách hay ra đường bằng bộ đồ ngủ hay áo hai dây, đây là sự thể hiện tính cầu thả thiếu tôn trọng của bản thân đối với người xung quanh. Ông cha ta thường nói “đói cho sạch, rách cho thơm”. Ý nghĩa của câu tục ngữ này khiến chúng ta phải biết trân trọng vẻ đẹp của bản thân ngay cả khi có thiếu thốn. Nhưng ngày nay, con người không phải thiếu cái ăn, cái mặc mà là thiếu hiểu biết. Sự thiếu hiểu biết sẽ làm cho con người nghèo đi rất nhiều.

Mỗi thời đại đều có cách thể hiện vẻ đẹp riêng. Ngày nay gười phụ nữ Hà Nội đã biết cách chăm sóc nước da của mình kỹ hơn bằng việc đi masage, spa, ngay cả cái móng tay cũng được quan tâm kỹ lưỡng. Nếu như trước đây, người phụ nữ Hà Nội luôn được đánh giá cao với bàn tay nhỏ nhắn, thon dài, móng tay cắt ngắn không màu mè thì ngày nay nhiều cô gái đã thêm phần làm đẹp cho bàn tay mình bằng những hoạ tiết trang trí móng tay. Cũng có những bàn tay trở nên ấn tượng hơn nhờ các hoạ tiết ấy, song cũng có những bàn tay phản cảm bởi màu sắc lạ lẫm với những hình thù kinh dị. Thậm chí người ta không chỉ vẽ móng tay, móng chân, mà người ta còn “vẽ” trên người. Ngoài đường phố Hà Nội, chúng ta vẫn hay bắt gặp những hình xăm tinh quái trên cánh tay hay trên cổ của nhiều cô gái trẻ. Những người Hà Nội xưa còn sống đến nay vẫn cho đây là cách thể hiện cái đẹp thiếu tính thẩm mỹ. Ngay trong cách trang điểm của người phụ nữ Hà Nội xưa kia cũng khác nay. Chúng ta dễ dàng nhận thấy vẻ đẹp của người phụ nữ Hà Nội xưa, hay ngay cả gần đây, trong những thập niên 40 hoặc 50 của thế kỷ hai mươi sao mà nhẹ nhàng và quý phái đến vậy. Họ không trang điểm cầu kỳ, không lòe loẹt phấn son mà họ vẫn đẹp. Đẹp đến nỗi có nhà văn phải nói “Riêng khuôn mặt, phụ nữ Hà Nội xưa nay vẫn hấp dẫn lạ lùng trong mọi con mắt, mọi trái tim từ người thợ đến nhà thơ”. Người phụ nữ Hà Nội xưa trang điểm rất nhẹ nhàng. Có dùng son nhưng rất nhẹ, làn môi chỉ hơi hồng hồng một chút tạo vẻ cuốn hút. Nếu có chài lông mày, các cô, các chị chỉ tô thêm nét cho đậm đôi chút. Thế mà vẻ đẹp thanh tao vẫn toát lên khiến nhiều người không khỏi sao xuyên. Ngày nay, người phụ nữ Hà Nội có nhiều điều kiện làm đẹp mình hơn nhờ sự phong phú về mỹ phẩm, nội có, ngoại có. Bên cạnh nhiều chị em phụ nữ biết cách trang điểm sao cho hợp với khuôn mặt, màu da của mình, còn rất nhiều người mãi chạy đua theo một trang điểm đến nỗi trang điểm vào mà lại xấu đi, trông thật ketchup. Nhiều người chỉ đi ăn tối với bạn bè thôi mà trang điểm như diễn viên lên sân khấu. Lông mày đang đẹp, nhiều phụ nữ lại tĩa bớt đi, cho gọn, gọn quá nên biến mất mình thành mất sách. Nhiều người quá lạm dụng công cụ làm đẹp mà quên đi vẻ đẹp tự nhiên vốn có. Có nhiều cô gái đi học cũng kẹp máy giả để cho đôi mắt ấn tượng hơn, bất chấp sự bất tiện không đáng có. Nói về mái tóc của người phụ nữ Hà Nội cũng có nhiều điều để nhớ. Ngày nay, ra đường sao ít gặp những mái tóc dài thướt tha đến vậy. Dẫu biết rằng mỗi thời đại đều sinh ra những gu thẩm mỹ khác nhau nhưng sao vẫn thấy xao xuyên khi nhớ về Hà Nội một thời. Còn gì đẹp hơn khi ta bắt gặp những cô gái Hà Thành đạp những chiếc xe đạp quanh Hồ gươm với tà áo dài và mái tóc dài buông hờ hững. Dù có ăn mặc thế nào, nhưng mái tóc dài của các cô gái cũng sẽ tạo cho đối phương của mình nhiều thiện cảm. Bởi mái tóc không chỉ thể hiện về thẩm mỹ của mình mà còn thể hiện tính giáo dục, tính cách và sức khỏe của người phụ nữ. Ngày xưa, đa số phụ nữ Hà Nội để tóc dài. Họ thường búi tóc hoặc quấn tóc vào những chiếc khăn mỏ quạ trông rất gọn ghẽ và thanh lịch. Biết bao chàng trai đã phải ngơ ngẩn trước những mái tóc thướt tha của người con gái.

“Anh đi khắp bốn phương trời
Chẳng đâu lịch sự bằng người ở đây
Gặp em má đỏ hây hây

Răng đen nhưng nhúc, tóc mây rườm rà”

(Ca dao)

Còn ngày nay, các kiểu tóc ra đời, không chỉ cắt ngắn mà thậm chí còn quá ngắn đến nỗi người ta tưởng đây không phải là phái nữ. Nhiều cô gái tưởng đây là sự thể hiện cá tính riêng, nhưng đâu phải. Không chỉ tóc nâu, còn cả tóc vàng, tóc xanh, tóc ánh kim...thật lạ. Vấn đề ở đây không phải màu tóc, kiểu tóc mà vấn đề là liệu nó có phù hợp với khuôn mặt mình hay không. Đã không ít các cô gái đã tự làm mình già đi và xấu hơn bởi những kiểu tóc lạ. Người phụ nữ Hà Nội xưa ít trang điểm mà sao vẻ đẹp của họ vẫn không lẫn vào đâu được. Phải chăng ngay cả trong chính khuôn mặt họ đã chứa đựng vẻ đẹp mà ít ở đâu có được.

Phong cách đi đứng, giao tiếp trong văn hóa ứng xử của người phụ nữ Hà Nội nay cũng đã khác xưa rất nhiều. Trước đây dấu ấn về người con gái Tràng An chính là mẫu người thanh tao, đoan trang, nhã nhặn. Nét thanh tao ấy thể hiện ngay trong cách đi đứng, ứng xử giao tiếp thường ngày. Người phụ nữ Hà Thành xưa kia đi đứng nhẹ nhàng, ăn nói rất nhỏ nhẹ, ý tứ. Ngày xưa phụ nữ Hà Nội thường đi đôi guốc mộc, mà guốc mộc thường phát ra âm thanh lớn. So với các loại giày dép phong phú như hiện nay, chắc chắn tiếng động dễ nhận ra hơn rất nhiều do âm thanh của gỗ. Nhưng sao chúng ta vẫn cảm nhận thấy bước chân của người Hà Nội xưa nhẹ nhàng vậy. Sự nhẹ nhàng tinh tế ấy có được là do bước chân khoan thai, ý tứ của người con gái. Trước đây con gái Hà Nội luôn có bước đi khoan thai, từ tốn, nhanh nhẹn nhưng không vội vàng. Thật khó có thể tìm thấy người con gái Hà Nội nào ra đường với vẻ hấp tấp vội vàng. Dù vội, họ cũng luôn tỏ ra điềm tĩnh nhã nhặn và lịch thiệp. Ngày nay, trong nền kinh tế thị trường, người ta luôn cảm thấy thời gian như trôi nhanh hơn, nên nhìn ai cũng thấy vội vã. Cũng do điều kiện xã hội chi phối nhiều nên ngày nay, người phụ nữ phải bươn chải, thích nghi với môi trường xung quanh nên không vội vàng sao được. Đường phố Hà Nội ngày nay đâu còn như trước, yên bình, lặng lẽ với những gian nhà cổ, những chiếc xe đạp cổ, hay cùng lắm là chiếc xích lô ba bánh. Có lẽ chính khung cảnh yên bình ấy tạo nên sự khoan thai trong người con gái Hà Thành. Hà Nội bây giờ đông đúc, không chỉ xe đạp, xe máy, còn cả ô tô. Dân số lại tăng lên rất nhiều, tránh sao khỏi việc tắc đường, kẹt xe. Thế nên sáng đi làm, chiều về với gia đình, người phụ nữ luôn phải đối mặt với sự chen chúc, đường chật người đông. Nhiều người còn quên mình là phụ nữ khi cục cằn văng bậy với người bên cạnh khi bị lấn đường. Thậm chí có lúc các bậc cha mẹ cũng thấy thật buồn lòng khi chứng kiến nhiều vụ ẩu đả của các cô nữ sinh bên ngoài cổng trường, ngay giữa lòng thủ đô. Nhưng thật lạ là cũng chính trong khung cảnh đông đúc, vội vã ấy vẫn có nhiều người phụ nữ giữ được nét lịch thiệp của người Hà Thành. Họ từ tốn, nhã nhặn nhường đường cho người khác. Đi trên phố, họ thong thả bước chân nhẹ nhàng dạo bước. Vào hội trường, đi xem phim, họ luôn giữ ý tứ đi lại nhẹ nhàng, chỉ sợ bước chân mình làm ảnh hưởng đến người xung quanh. Thật đáng quý biết mấy. Ngày xưa, ra chỗ đông người, ít khi thấy người phụ nữ nào xô bồ, thô lỗ. Họ thường ngượng ngùng khi tiếp xúc với người lạ, và lại càng thẹn thùng khi tiếp xúc với người khác giới. Người ở nơi khác đến khi tiếp xúc với con gái Hà Nội, người ta đều ấn tượng về giọng nói thỏ thẻ, dễ nghe và cuốn hút không lẫn đi đâu được. Dường như, trong các gia đình truyền thống xưa kia, các bà mẹ

thường giáo dục con gái của mình nhiều hơn về ứng xử, giao tiếp. Chính vì vậy nét văn hóa ấy cứ được tiếp nối từ thế hệ này sang thế hệ khác. Một câu đối đáp của họ cũng có từ thưa gửi, dạ vâng. Khi nghe người trên nói, các cô gái thường cúi đầu, lắng nghe rất kính trọng. Nếu có đi với chồng, ở nơi công cộng, các cô gái cũng không dám thể hiện tình cảm của mình. Một cái cầm tay cũng thấy ngại ngùng. Thật ý tứ biết mấy. Nhưng ngày nay, cái tự do của xã hội hiện đại đã làm dần mất đi sự thanh tao, đẹp đẽ ấy. Nhiều phụ nữ mãi mê thể hiện tình cảm của mình mà quên rằng bên cạnh mình còn bao người. Trong quán xá, ngoài vỉa hè, chúng ta vẫn hay bắt gặp các cô gái trẻ tự nhiên ngồi rung chân, cười nói hồn nhiên, nói to đến nỗi mọi người xung quanh phải ngoái lại không hiểu chuyện gì. Nhiều cô gái đi xe ngoài đường còn giăng hàng ba, hàng bốn, nhiều lúc còn phá lên cười ngạo nghễ khi trêu được một chàng trai thư sinh. Họ có biết rằng chính hành động kém ý thức ấy đã làm xấu đi hình ảnh người phụ nữ Hà Nội mà bao đời nay đã trở thành dấu ấn. Họ quên mất rằng cách nói năng ứng xử chính là thể hiện đậm nét nhất truyền thống văn hoá gia đình. Làm sao thấy đáng yêu khi trên khuôn mặt đẹp đẽ, cái miệng xinh xinh lại chật chứa bao lời nói thô tục. Những cô gái ngày nay có biết rằng dù ngày nay hay xưa kia, cái duyên vẫn là thước đo nhân cách của người con gái.

Trăng rằm mười sáu trăng nghiêng

Thương ai chúm chím cười duyên một mình.

(Ca dao)

Trong đời sống gia đình, người phụ nữ luôn đóng vai trò quan trọng trong việc giữ gìn hạnh phúc. Người phụ nữ Hà Nội nổi tiếng với sự đảm đảm, dịu dàng trong ứng xử gia đình. Ngày xưa, người phụ nữ thường tần tảo, chăm chút đến đời sống gia đình nhiều hơn, họ cần mẫn với việc chăm sóc dạy dỗ con cái nhiều hơn, đặc biệt là giáo dục nhân cách cho con cái. Người phụ nữ trong gia đình luôn là ngọn lửa giữ ấm ngôi nhà của mình. Họ rất ý tứ trong mỗi hành vi ứng xử. Bữa cơm trong gia đình, họ thường ngồi đầu nồi để xới cơm, tiếp thức ăn cho bố mẹ, chồng con. Họ luôn là người dậy sớm nhất và cũng là người đi ngủ sau cùng. Sáng sớm, người phụ nữ bao giờ cũng dậy sớm quét dọn nhà cửa, đun ấm nước sẵn để chờ mọi người dậy có nước ấm pha trà, rửa mặt. Buổi tối nếu mọi người chưa đi ngủ, chắc chắn họ sẽ vẫn thức. Nhiều khi cũng không có việc gì, song đây chính là nét đẹp của người phụ nữ xưa khi họ luôn giữ ý tứ trong mọi lúc mọi nơi. Người phụ nữ trước đây thường nêu cao tấm gương cho con cái học tập. Họ luôn tự tay chăm sóc giáo dục con cái, từ việc học hành đến cách đối nhân xử thế. Họ rất giỏi việc tề gia nội trợ, nữ công gia chánh. Họ luôn thích thú và tự hào với việc chính tay mình làm ra những chiếc áo cho chồng con, chính tay mình nấu những bữa cơm cho gia đình ăn. Họ uốn nắn con trong từng cử chỉ, lời nói, nhất là con gái. Phải chăng chính vì vậy, những người con gái nào ngày nay còn được thừa hưởng lối giáo dục ấy thì luôn giữ được nét đẹp của người Hà Nội xưa. Kể cả dù có đi đâu hay giữa đám đông, họ vẫn toát lên nét đẹp rất riêng, không lẫn đi đâu được. Thời đại đã thay đổi, người phụ nữ ngày nay đã có nhiều cơ hội thể hiện vai trò của mình trong lĩnh vực kinh tế và xã hội. Họ bận bịu với công việc xã hội nhiều hơn, giữ nhiều vị trí quan trọng trong công ty hay tổ chức nào đó. Tuy nhiên chúng ta cũng cần phải suy nghĩ khi có nhiều phụ nữ mãi công việc xã hội,

mãi kiếm tiền mà quên đi vai trò chính của mình trong gia đình. Nhiều phụ nữ Hà Nội đã bỏ lại công việc gia đình cho người giúp việc. Ban ngày họ mãi công việc cơ quan, những cuộc tiếp xúc bận bịu, đối tác. Tối về họ chỉ muốn nghỉ ngơi sau một ngày mệt mỏi. Thế nên bữa cơm gia đình lúc nào cũng chỉ muốn nhanh gọn, ăn cơm nhà hàng càng tốt, đỡ phải mất công chuẩn bị. Nếu có ăn ở gia đình, các bà mẹ thường nghĩ đến món ăn nào chế biến nhanh nhất để tiết kiệm thời gian. Thế nên, các món ăn sẵn mới được nhiều gia đình sử dụng đến vậy. Thời gian ít nên người phụ nữ có rất ít thời gian để dạy dỗ con cái. Họ tập trung chủ yếu vào việc đưa con đến trường và phó mặc sự dạy dỗ cho nhà trường. Còn các kỹ năng sống, vấn đề đạo đức, ứng xử của con cái, các bà mẹ ngày càng ít chú ý hơn. Vậy thì Hà Nội làm sao có được nhiều hơn hình ảnh người phụ nữ đẹp toàn diện như xưa. Thật may là bên cạnh những người bận bịu với công việc xã hội, vẫn còn rất nhiều phụ nữ Hà Nội ngoài việc khẳng định vai trò của mình trong lĩnh vực kinh tế, biết lo toan chăm sóc gia đình. Vẫn còn rất nhiều người yêu Hà Nội, yêu nét văn hoá Hà Nội xưa. Họ dạy con cái biết phát huy những nét đẹp của người con gái Hà Thành và cũng biết làm mới mình với hơi thở của thời đại. Họ dạy dỗ con cái theo cách mà cha mẹ họ đã giáo dục mình. Nhưng họ cũng cho con cái sự tự do phát huy cái riêng, cái tự do trong cuộc sống. Chính vì vậy Hà Nội vẫn không thiếu đi những người con gái Hà Nội hiện đại song vẫn thanh lịch, tao nhã. Có một người con gái Hà Nội hiện đại đã từng nói lên cảm xúc khi thấy mình vẫn có được những nét đẹp truyền thống của người Hà Nội xưa: tôi đã biết được mình không phải là người đại như người ta đôi khi nói, xin được làm một bông hoa để nếu người lạ dừng lại một phút ngắm nhìn, sẽ thấy một cảm giác ngọt ngào, thanh thản để quên đi một chút những nhọc nhằn. Vẻ đẹp của người phụ nữ Hà Nội thế đấy, vừa hiện đại lại cổ điển, rất tinh tế mà dịu dàng.

Hà Nội sẽ càng đẹp hơn khi có nhiều người phụ nữ Hà Nội thành đạt trong xã hội. Trên nhiều lĩnh vực họ đang góp sức xây dựng đất nước nói chung và Thủ đô Hà Nội nói riêng. Ngày nay họ đã biết làm đẹp mình hơn, làm mới mình hơn và biết phát huy cái lịch thiệp, hào hoa của con người Hà Nội vào việc thể hiện mình. Song không phải cái mới nào cũng tốt, cũng hay, cái quá khứ nào cũng lạc hậu. Người phụ nữ Hà Nội đang trong quá trình kế thừa những nét đẹp văn hóa của con người Thăng Long-Hà Nội ngàn năm tuổi, và phát huy những nét đẹp hiện đại của thời đại mới để làm nên nét đẹp của người Hà Thành- người phụ nữ Thủ đô thanh lịch văn minh hôm nay và mãi mãi mai sau.

Ảnh minh họa: Con gái Hà Nội xưa.

(Nguồn: *Internet*)